

Δημητρακόπουλος Γιώργος

Αιρετός Π.Υ.Σ.Π.Ε. Πειραιά
Τηλ. επικοινωνίας 6977-747439
<http://users.sch.gr/dimitrako>

Οκτώβρης 2009: Πάμε σαν άλλοτε...

18 του Οκτώβρη 1981: Το ΠΑ.ΣΟ.Κ., υπό την ηγεσία του Α. Παπανδρέου ανέρχεται στην εξουσία, εκδιώχνοντας τη Δεξιά που κυβερνούσε επί δεκαετίες τον τόπο. Χτίζεται σιγά σιγά το κοινωνικό κράτος, τα λαϊκά στρώματα βγαίνουν από την αφάνεια, η Ελλάδα αποκτά τη δική της φωνή...

10 του Οκτώβρη 1993: Η Δημοκρατική Παράταξη επανέρχεται στην εξουσία, δίνοντας τέλος στην τετραετή στυγνή διακυβέρνηση της Ν.Δ. και του Κ. Μητσοτάκη. Αρχίζει η μεγάλη προσπάθεια που οδήγησε στην ΟΝΕ, την ένταξη της Κύπρου στην Ε.Ε., τη διοργάνωση των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004...

4 του Οκτώβρη 2009: Η χειρότερη κυβέρνηση των τελευταίων δεκαετιών, η κυβέρνηση που άλλαξε επί τα χείρω τη ζωή του Νεοέλληνα, η κυβέρνηση που θεοποίησε την Επικοινωνία και υποβάθμισε την Πολιτική, ο Πρωθυπουργός που νοιάστηκε όσο κανείς άλλος για τη Δημόσια εικόνα του και μόνο, εγκαταλείπει την εξουσία...

Ας δούμε, όμως, στους επιμέρους τομείς **το καταστροφικό έργο** της απερχόμενης κυβέρνησης:

Στην **Εξωτερική Πολιτική** η θεωρία του «αυτόματου πιλότου» βρήκε την πλήρη εφαρμογή: Στο «Μακεδονικό», οι μεγάλες χώρες (Η.Π.Α., Καναδάς κ.τ.λ.) αναγνώρισαν τη FYROM με το συνταγματικό της όνομα, η χώρα μας βρίσκεται κατηγορούμενη στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης για παραβίαση της Ενδιάμεσης Συμφωνίας. Στα ελληνοτουρκικά εγκατέλειψε το Ελσίνκι και τις απορρέουσες υποχρεώσεις της Τουρκίας, με συνέπεια η γειτονική χώρα να αποθρασυνθεί στις «διεκδικήσεις» της στο Αιγαίο.

Στην **Οικονομία** υποσχέθηκε «την απογείωσή της μέσα σε δύο χρόνια». Αυτό που κατάφερε ήταν να βάλει τη χώρα δύο φορές σε επιτήρηση (πριν ξεσπάσει η διεθνής κρίση) και να... απογειώσει τόσο το έλλειμμα όσο και το δημόσιο χρέος.

Η **Παιδεία** αποτελούσε «την πρώτη προτεραιότητα». Πώς την εννοούσε; Αντί για 5% επί του ΑΕΠ, σε καθένα από τους πέντε προϋπολογισμούς που κατάρτισε μείωνε το ποσοστό χρηματοδότησής της (από το 3,61% στο 3%). Άλλωστε, «τι χρειάν έχομεν μαρτύρων», όταν ο ίδιος ο Πρωθυπουργός στο - πρόσφατο - debate συνόψισε τα αποτελέσματα της εκπαιδευτικής πολιτικής ως ακολούθως: «Έχει ξεκινήσει ο Εθνικός Διάλογος, ...τερματίσαμε το καθεστώς των αιώνιων φοιτητών, ...αλλάξαμε το νόμο για το πανεπιστημιακό άσυλο».

Στην **Υγεία** υποσχέθηκε «αναβάθμιση των υπηρεσιών, των νοσοκομείων, του ΕΣΥ». Αντ' αυτού, είδαμε την πλήρη διάλυση της Πρωτοβάθμιας Φροντίδας, την παράδοση υπηρεσιών σε ιδιώτες, τους προμηθευτές να προχωρούν σε κατασχέσεις στα νοσοκομεία.

Στη **Δημόσια Διοίκηση** καταλάβαμε τι σημαίνει «επανάδρυση του Κράτους». Διάλυση του κρατικού μηχανισμού, καταρράκωση κάθε έννοιας αξιοκρατίας, στημένοι διαγωνισμοί, σύσταση εταιρειών προσλήψεων από συμβούλους Υπουργών, γιγάντωση των προγραμμάτων stage, κ.ά.. Όμως, κατάφεραν και κάτι σημαντικό: Επανάδρυσαν την... Αγροφυλακή!

Στο **Ασφαλιστικό – Συνταξιοδοτικό** υποσχέθηκαν «*νοικοκύρεμα των Ταμείων*», «*έγκαιρη καταβολή των συντάξεων*», «*αξιοπρεπείς συντάξεις*». Ύστερα από πεντέμισι χρόνια έχουμε την εκτόξευση της εισφοροδιαφυγής, την καταλήστευση των Ταμείων με τα δομημένα ομόλογα, την απόγνωση των συνανθρώπων μας που αποχωρούν από την ενεργό υπηρεσία και δεν γνωρίζουν πότε θα τους καταβληθεί το εφάπαξ και η σύνταξη.

Αφήσαμε τελευταίο τον **Κ. Καραμανλή, ο οποίος θα περάσει στην ιστορία ως ο πολιτικός που - επί πρωθυπουργίας του - αλλοιώθηκε το φυσικό περιβάλλον** (πυρκαγιές 2007, 2009), **η χώρα έφτασε στα πρόθυρα (;) της χρεοκοπίας και η πολιτική ζωή σε πλήρη απαξίωση.**

- Ένας πολιτικός που ο ελληνικός λαός τον τίμησε δύο φορές με την ψήφο του, αναδεικνύοντάς τον στο ύψιστο – κυβερνητικό – αξίωμα και που αποδείχθηκε όχι μόνο «λίγος» αλλά ανύπαρκτος.
- Ένας πολιτικός που μας χόρτασε με μεγαλόστομες διακηρύξεις περί «*μηδενικής ανοχής στη διαφθορά*», «*σεμνότητας και ταπεινότητας*» και στην πράξη έκανε ό,τι περνούσε από το χέρι του για τη συγκάλυψη των μεγάλων σκανδάλων.
- Ένας πολιτικός που ως αρχηγός του κυβερνώντος κόμματος αποφάσισε την αποχώρηση (τρεις φορές) της κυβερνητικής πλειοψηφίας από τη Βουλή, πράγμα πρωτόγνωρο για τα κοινοβουλευτικά ήθη, ώστε να παραγραφούν - ενδεχόμενες - ποινικές ευθύνες Υπουργών του.
- Ένας πολιτικός που ακόμη και στις περιπτώσεις – και κάτω από τη γενική κατακραυγή – όπου αναγκάστηκε να ζητήσει τις παραιτήσεις Υπουργών (Ρουσόπουλος, Βουλγαράκης, Μαγγίνας, Τσιτουρίδης κ.ά.) τους επέτρεψε να παραμείνουν στην κοινοβουλευτική του ομάδα, μέχρι τη διάλυση της Βουλής στις 7 του Σεπτεμβρίου. Με άλλα λόγια τους έκρινε ανεπαρκείς ή ότι παραβίασαν τον Κώδικα Αξιών μετέχοντας στην εκτελεστική εξουσία, αλλά ικανότατους και άμεμπτους στην άσκηση της νομοθετικής εξουσίας. **Αντίο σας, κ. Καραμανλή!**

Στις 4 του Οκτώβρη **κλείνει μια θλιβερή περίοδος** για τη χώρα μας. Την «επόμενη μέρα» δεν υπάρχουν «νικητές» και «ηττημένοι». Την «επόμενη μέρα» η χώρα μας αλλάζει σελίδα! Η κυβέρνηση που θα προκύψει από τις εκλογές οφείλει – άμεσα - να θέσει τις παρακάτω προτεραιότητες:

- Πρόταξη της πολιτικής απέναντι στον επικοινωνισμό της τελευταίας πενταετίας.
- Επένδυση στην Εκπαίδευση και στον Εκπαιδευτικό.
- Επανεκκίνηση της Οικονομίας με στροφή στην Πράσινη Ανάπτυξη.
- Κατάργηση των αντιασφαλιστικών και αντιλαϊκών νόμων της απερχόμενης κυβέρνησης.
- Αποκατάσταση της εμπιστοσύνης στη σχέση Κράτους – Πολίτη.

ΚΑΛΗ ΨΗΦΟ!

27 Σεπτεμβρίου 2009